

1) Stav člověka a hřích.

Jak Bůh vidí člověka? Hříšný člověk zůstává pod Božím soudem, hněvem, není s Bohem smířen a nemá věčný život. Ř 3,23 (všichni zhřešili a postrádají Boží slávu), Ef 2,1 "Také vás vzkřísil, když jste byli mrtví pro svá přestoupení a pro své hříchy." Iz 53,6 "Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech." Hříšný život?

Co je to hřích? (řec.hamartia) Znamená původně minouti se cíle. Je zde rozdíl mezi hříchem a hříchy! Původním cílem pro člověka bylo obecenství s Bohem. Hlavní hřích člověka spočívá v tom, že nejde na Bohem určené cestě, jedná se o postoj člověka k Bohu, Ježíši Kristu a Jeho dílu spásy. Hřích z počátku není špatné chování. Hřích je nevěra v Krista-J 16,8.9 "A on, až přijde, přinese světu důkaz o hříchu, o spravedlnosti a o soudu: o hříchu, že nevěří ve mne." (Duch svatý obviňuje.) Ve SZ je hřích přestoupením zákona. Izrael měl známost Božího zákona a věděl, co se Bohu nelíbí. Ř 14,23 "Všecko, co není z víry, je hřích." Jak 4,17 Jk 4,17 "Kdo tedy umí činit dobré, ale nečiní, má hřích". (Hřích=nečinit dobré). 1J 5,17- nepravost. 1J 5,17 "Každá nepravost je hřích, ale je i hřích, který není k smrti." Poznal jsem, co je to hřích? Jak poznám svůj hřích?

Jaký je původ hříchu? Satan - původně vysoce postavený anděl (Světloňoš) - chtěl být rovný Bohu ve své pýše. Vzbouřil se proti Bohu. Adam a Eva padli 1M 3,6 "Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl." Ř 3,12 "Všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil dobro, není ani jeden." Iz 14,12-14 (pád satana). "Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, ztročovateli pronárodů! A v srdci sis říkal: "Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit." Narodili jsme se jako hříšní Ř 3,10-12 "Jak je napsáno: ,Není spravedlivého, není ani jednoho, není, kdo by rozuměl, není, kdo by horlivě hledal Boha. Všichni se odchýlili, společně se stali nepotřebnými, není, kdo by činil dobro, není ani jeden."

Ř 5,6.12.15. Jaká je odplata za hřích? Mt 15,19 Jer 17,9. Jaké jsou následky hříchu? Viz Adam a Eva, člověk bez Boha musí hřešit. Křesťan může nehřešit. Následek-> oddělení od Boha Iz 59,2 1M 3,22-24, stud a strach 1M 3,8-10 utrpení, lopota a strast 1M 3,14-19, duchovní a tělesná smrt Ř 6,23 Ez 18,4 1M 3,22, skutky těla Ga 5,19-21. Jaké jsi viděl následky hříchu ve svém životě? (otroctví hříchu Ř 7,15-20). Jaký je Boží lék na hřích? (řešení a východisko). Kristova oběť a smrt Sk 4,12 Mt 20,28 1Ko 15,3 Ga 1,4 Kol 1,13.14 Tit 2,14. Kristova krev-1 Pt 1,19 Sk 20,28 1J 1,7 Žd 9,14. Základ uzdravení je poslušnost Kristu Ga 1,4 1J 2,2.

2) Spasení. (Je Boží dar - ne naše zásluha!)

Co to znamená být spasen? Řecky soteria-původně někoho zachránit či vysvobodit. Smířen s Bohem-Ř 5,10. Vysvobozen ze zlořečenství zákona Ga 3,13. Být spasen znamená být vysvobozen: Z moci hříchu Ř 6,22, z vlády satanovy, z panství temnoty Kol 1,13 a z věčného zatracení. Spasen=mít věčný život(jiná kvalita - nejenom co se týče délky) J 5, Sk 4,12 (Kdy mám věčný život?) Jak mohu přijmout spasení?-Základní kroky. i) Je nutno mít známost o Kristu. ii) Činit pokání Sk 2,38 (vyznat hříchy). iii) Věřit v Ježíše Krista jako svého spasitele J. 3,12 3,36. iv) Vyznat víru v Krista Ř 10,9. v) Uznat Krista jako svého Pána J 20,28 Sk 2,36. Mohu mít jistotu, že jsem spasen? ANO - Bible o tom dává důkaz 1J 5,11-13. Přivlastni si tuto výsadu Božích dětí. Přijal si to za své? Jaké má důsledky pro můj duchovní život ta skutečnost, že jsem spasen? Nesu ovoce nového života Ga 5,22. Svědčím o tom druhým a chci, aby i ostatní byli zachráněni 1J 1,2. Jsem v Božím království Kol 1,13. Mám věčný život 1J 5,11. Následuji Krista J 12,26. Jsem Božím dědicem 1Pt 1,4. Jsem světlem, solí,... Mt 5,13.14... Je to pravda o mně? Být spasen platí pro přítomnost-jak je to ve vztahu k budoucnosti? Zcela platí Ježíšovo slovo Mt 10,22. Pro dnešek mám jistotu a pro zítřek naději. Víra není fatalismus (víra v osud), musím se stále držet Ježíše 1K 9,25-27. Život=běh (závod - zvítězí, každý, kdo doběhne). Cíl=věčný život. Kdo potřebuje být spasen a proč? Každý člověk potřebuje být spasen, protože všichni lidé žijí pod hříchem následkem Adamovy neposlušnosti Ř 5,19. Každý člověk zhřešil Ř 3,23. Jsme synové hněvu - Ef 2,3. Nikdo

není spravedlivý- Ř 3,10.11. Byli jsme pod mocí satana Ef 2,2.3. Jakým způsobem bylo pro mne vydobyto spasení?-Na čem zakládám své spasení? Svě spasení zakládám na díle Ježíše Krista 1K 15,3. Ježíš se stal mým zástupcem 2K 5,21 Ga 3,13. Zastoupil mne na soudu, strpěl trest na mém místě za můj hřích Žd 9,28. Prolil za mne svou krev 1J 1,7 Žd 9,12. Zaplatil výkupné za moje osvobození 1Pt 1,18,19 (Ř 5,8-10).

3) Pokání.

Co je to pokání? Ve Starém zákoně to mělo i vnější projevy - sypání popelu na hlavu, oblečení žíněného roucha). Lidé mimo církev to zneužívají - "dát se na pokání" atd. Bible říká, že je to změna smýšlení, změna životních postojů, priorit, motivů... Řecky *metanoein*. Není to tedy emoce (cit), ale rozhodnutí! - viz Jan Křtitel Lk 3,8-17. Jidáš prožíval cit po zradě, ne pokání - Mt 27,3 a násl.verše. (Ezau pohrdl prvorozenstvím - Žd 12,16n, 1M 25,34). Změna mysli se musí navenek projevit činy - čili nést ovoce pokání, jak říká Bible - Mt 3,8. Je to skutečná změna vztahu k hříchu. Jak jsi ty prožil pokání? Co nás vede k pokání? Boží milost - Řím 2,4. Strach z Božího soudu - Sk.ap. 17,30.31. Lítost nad hříchem - 2 Kor 7,9.10. Duch svatý mě obviní z hříchu, pocítím touhu po změně tohoto stavu, protože vidím, že takto bych před Bohem neobstál. Souvisí to s vyznáváním hříchů. Lidská složka (aktivita) - to je reakce na Boží působení. Boží prvotní aktivita - Duch svatý nás vede k pokání, tj. pokud Bůh první nepřitáhne člověka k sobě, člověk se ze své vlastní vůle bez pomoci Boha nemůže sám obrátit k Bohu a být spasen - Jan 6,44. Je pokání nutné ke spasení? ANO! - Luk 13,3 neobstáli bychom před Božím soudem a zahynuli bychom. Žádná náboženská vnější činnost nebo emoce nemůže nahradit pravé pokání! Kde vzniká pokání a na čem je závislé? Bůh je iniciátorem - Jan 6,44. Je závislé na Boží milosti. Člověk se nemůže sám obrátit k Bohu, pokud Bůh sám nejprve člověka nepřitáhne a nepohne s ním. Největší pozitivní krize (má pozitivní důsledky) v životě člověka nastává v okamžiku, kdy ho Duch svatý vede k pokání. Které podobenství v evangeliu dobře znázorňuje pokání? Je to podobenství o marnotratném synu - Luk 15,11- 32. Je to aktuální obraz člověka. Jaké jsou tam důležité okamžiky? Poznal svůj stav. Duch svatý mu to ukázal.- nastala změna mysli (postoje) - rozhodl se "půjdu zpět" (nejdůležitější moment). Přemýšlej proč odešel z domova? Proč se rozhodl vrátit? Jak se pak zachoval jeho otec? Co prožíval jeho starší bratr?

Ř 3,19.20 "... protože ze skutků Zákona nebude před ním ospravedlněn žádný člověk,...

Sk 19,18.19 - ovoce pokání.

4) Víra.

Okolo nás je mnoho věcí a jevů, které si nemůžeme osahat, prověřit našimi smysly. Nevíme jak funguje elektrina, rádio, TV, atom...Co je to víra? Žid 11,1 - porovnat více překladů. Víra není založena na důkazu našich tělesných smyslů, ale na věčných neviditelných pravdách a skutečnostech zjevených Božím slovem. Potom to, co vidíme nebo zakoušíme, je výsledkem toho, čemu jsme již uvěřili. Víra je událost, kdy člověk s nadějí vstupuje do přítomnosti. Jiné definice víry: Závislost na Božím slovu. Vidění neviditelných věcí. Záruka vyslyšené modlitby. Důvěra v neznámou budoucnost... Jaký je rozdíl mezi vírou a nadějí? Ukažme si to na příkladu vzkříšení Lazara - Jan 11,21-25. Víra Marty je orientována do budoucnosti a minulosti. Víra je založena na přítomnosti. Ale naděje je zaměřená do budoucnosti. Víra je prvotně v oblasti srdce, naděje v oblasti rozumu. - 1 Tes 5,8 (pancír víry - chrání srdce, lebka(přilba) naděje - chrání hlavu(rozum)). Naděje je kotvou duše - Žid 6,18-20. Apoštol Pavel říká, že jestliže máme jen naději, pak jsme nejbídňější ze všech lidí. - 1 Kor 15,19. Nemáme zůstat jen u naděje. Jak získáme víru? Když slyšíme Boží slovo. - Řím 10,17. Psané Boží slovo LOGOS (Boží výrok) obživené Duchem svatým se stane aktuálním Božím slovem platícím v tuto chvíli pro mne - rématem. Řím 10,10 - víra je přímo spojená s vyznáním ústy - když máme víru a neslyšeli jsme Boží aktuální slovo (réma), je to imitace víry. nejprve musíme mít naději, protože víra bere svou podstatu z naděje. Když je někdo v nouzi a čte Boží slovo(Boží slovo motivuje a inspiruje), otevře své srdce, prožije změnu mysli. Naděje z Božího slova vrhá lidi kupředu, má připravit víru a potom už skončila svou úlohu a není na místě, brzdí. Čili: 1.Boží slovo..2.Naděje..3.Příprava víry..4.přítomnostní forma..5.Viditelný projev. Mezidobí mezi body 4. a 5.působí na vnitřního člověka a u zralých křesťanů víra roste. Co je to dar (charisma) víry? Je to uvedeno v 1Kor 12,9. Je to nadpřirozený dar Ducha svatého, je to víra k

činění divů a k uzdravování. Toto charisma spoluúčinkuje s ostatními charismaty. Nemá souvislost s naším tématem víry. Jaký je vztah mezi vírou a skutky? Víra není založena na skutcích, nýbrž skutky jsou výsledkem víry. Jan 19,30. - "Dokonáno jest", není potřeba k tomu něco přidávat. Řím 4,4 Ef 2,8.10 Řím 3,27.. Spasení je skrze víru. Jakou roli hrají skutky? - Jak 2,14-26 (víra bez skutků je mrtvá). Efez 2,10. To, čemu věříme, není založeno na tom, co činíme, ale to co, činíme, je výsledkem toho, čemu věříme. Naše nové skutky jsou důkazem a výrazem víry v srdci. Na čem je založena pravá víra? Na Božím slovu a svědectví našich smyslů přijímá pouze, když souhlasí se svědectvím Božího slova. Je vyjádřena vyznáním ústy. Například Abraham se nedíval na své tělo (Řím 4,19) věřil Bohu. Apoštol Petr šel po vodě - Mat 14,28-30, uposlechl Ježíše. Víra není založena na citech. Víra je někdy popřením přírodních zákonů. Je víra nutná ke spasení? ANO - Jan 6,47 Jan 11,25 Sk.ap.16,31 Žid 11,6. Víra je obecný princip, jak přijímat všechny Boží dary - a tedy i spasení.

5) Boží slovo - Bible.

Co je Bible? Řecké slovo biblion znamená knihu. Bible je kniha knih. Dá se to vyjádřit mnoha způsoby. Bible je Boží moc pro věčné spasení. Je to záznam Božího jednání s člověkem v minulost, přítomnosti a budoucnosti. Je to Bohem inspirované zjevení původu a určení všech věcí. Bible je jediná kniha zjevující Boží mysl, stav člověka a cestu spasení. Je nejvyšší autoritativní prostředek, kterým přede vším ostatním Bůh mluví ke svému lidu. Zjevuje mu sebe samého, vede svůj lid a usměrňuje. Ostatní formy zjevení musí být pečlivě ověřeny Biblí. Boží slovo je věčné - Žalm Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích tvé slovo. Je pravdou od počátku - Ž 119,160 *To hlavní v tvém slovu je pravda, každý soud tvé spravedlnosti je věčný.* Jan 17,17. *Posvěť je v pravdě; tvé slovo je pravda.* K čemu je přirovnáno Boží slovo? Kladivo, oheň - Jer 23,29 *"Není mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?"*, zrcadlo - Jak 1,23, světlo - Ž 119,105, meč - Žid 4,12, semeno - 1Pet 1,23, mléko, chléb, med,... Bible na druhé straně není učebnicí historie, přírodopisu, astronomie... Jaký je původ Bible, kdo ji napsal? Bibli psali lidé v různých dobách a za rozmanitých okolností. Bibli psali puzeni (inspirování) Duchem svatým. Tito lidé do ní nevložili vlastní moudrost, ale pravdu, kterou jim vdechl Duch svatý. Proto tedy autorem celé Bible je Bůh sám skrze Ducha svatého. 2Pet 1,19-21 2Tim 3,16-17. Co Bible vypůsobí? Jakou má konkrétní účinnost? Víru - Řím 10,17. Nový rod - 1Pet 1,23 1Jan 3,9 Jak 1,18. Duchovní pokrm - 1Pet 2,12. Tělesné uzdravení - Přísl 4,20-22 Mal 4,2 Ž 107,20. Duševní osvícení - Ž 119,130. Vítězství nad hříchem - Ž 119,11 Ž 17,4. Vítězství nad satanem - Ef 5,25-27 Jan 15,3. Je naším zrcadlem - Jak 1,23-25. Náš soudce - Jan 12,47n Jan 5,24. Ovoce Ducha svatého - Jan 15,7-8 Gal 5,22. Jak je Bible rozdělena (zhruba)? Co je ústřední myšlenkou Bible? Je to plán spásy pro člověka. Bible se skládá ze Starého a Nového zákona (testamentu, závěti, smlouvy). Starý zákon - Boží jednání s Izraelem, vyhlášení plánu Boží spásy pro člověka. Nový zákon - spasení pro všechny - tento plán Bůh uvádí do praxe. Bible se skládá ze 66 knih = 39 knih Starého zákona a 27 knih Nového zákona. 30 - 40 pisatelů psalo v rozmezí 1600 let. Dál se dá Bible dělit na knihy dějepisné: 1Mojš až Ester, NZ Mat až Sk.ap., knihy naučné. Job až Pís.Šal., NZ Řím až Juda, prorocké: Izaiáš až Malachiáš a v NZ Zjevení sv.Jana. Pro rychlejší hledání je užitečné se naučit z paměti pořadí knih SZ a NZ. Jak máme číst Bibli? Máme číst s vážností (bázní) a modlitbou, aby nám Duch svatý (autor) dal jasno, jak ji máme používat pro sebe a jak máme věřit. Všiměj si kdo v dané pasáži mluví a ke komu, o čem, v jakém kontextu (souvislosti). Kdy to bylo napsáno, pozadí, okolnosti. Snaž se vystihnout hlavní myšlenku, proč to bylo napsáno. Studuj Bibli podle témat nebo podrobně studuj souvislý text - slovo po slovu. Používej více překladů a konkordanci. Jaký má mít křesťan vztah k Bibli? Bible je nejvyšší autoritativní prostředek. Vztah křesťana k Bibli musí být stejný jako jeho vztah ke Kristu. Kristus je žijící Boží slovo a Bible je psané Boží slovo - Jan 14,23. Zachovávání Božího slova je hlavní rozlišující znak, který by nás měl vyčlenit ze světa od ostatních lidí - nekřesťanů. Mnozí lidé staví svůj rozum nad Boží slovo a z toho vyplývá takzvaný kritický přístup k Bibli a vede to ke snižování hodnoty a autority Bible - např.tzv. demytologizace Bible, tj. nelze brát Bibli "doslova". Ef 6,17 1 Tes 2,13 Jan 8,51. Stavět na skále (tj.mít ten nejpevnější základ) znamená slyšet a zároveň plnit Kristova slova. Mt 7, 24-27. Viz také podobenství o rozsévači - Mat 13.1-32.

6) Znovuzrození. Co to je znovuzrození (nový rod)? Je to jednorázová zkušenost (událost), skrze kterou jsme se narodili do Božího království. Je to nutná podmínka pro vstup do Božího království - Jan 3,3 "Ježíš mu odpověděl: *"Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží."* (nemohl ho ani spatřit!). Jsem nové stvoření, nový člověk. 1Jan 3,9 "Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože Boží símě v něm zůstává; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha." 1Jan 2,29 2Kor 5,17 Gal 6,15 Ef 4,24. Důsledky: Jsem spravedlivý, nehřeším (ne "nezhřeším" = nezůstávám ve hříchu)- 1 Jan 3,9, činím lásku - 1Jan 4,7, přemáhám svět - 1 Jan 5,4 , věřím - 1 Jan 5,1, Mk 16,16 Sk.ap. 10,44-48. Je to změna srdce, vůle, motivů, přání, chování a služby. Jak se to stalo, že jsi se znovu zrodil? Stalo se to skrze Boží slovo(semeno) - 1Pet 1,23, "Vždyť jste se znovu narodili ne z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a na věčnost zůstávající slovo Boží." z vody a z Ducha svatého - Jan 3,5. Porovnej tyto skutečnosti - spasení a znovuzrození! Jaký je mezi nimi vztah a rozdíl? Znovuzrození je jednorázová událost, skrze kterou docházíme spasení a je to nutná podmínka pro vstup do Božího království. Spasení je trvalý přítomný stav - jsem zachráněn. Zamysli se a rozeber rozhovor Ježíše s Nikodémem. Jan 3,1-16. Proč přišel? Proč v noci? Co o sobě Ježíš prohlašuje? Jak byste tento pojem vysvětlili tomu, kdo o tom nic neví?

7) Ospravedlnění.

Co je to ospravedlnění? Je to jednorázový akt Boží milosti, kterým se zásluhou Ježíše Krista stáváme spravedlivými v Božích očích. - Řím 10,4. "Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo věří." Jeho krví - Řím 5,9 "Tím spíše tedy nyní, když jsme byli ospravedlněni jeho krví, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu." Ve jménu Ježíše Krista - 1 Kor 6,11. Bereme na sebe spravedlnost Kristovu jsme ospravedlněni z víry a z milosti - Řím 5,16-"A s darem tomu není tak jako s tím, co přišlo skrze jednoho člověka, který zhřešil. Rozsudek nad jedním proviněním přinesl odsouzení, kdežto dar milosti z mnohých provinění vedl k ospravedlnění." Řím 3,24-31 Řím 4,25. Jaký je rozdíl mezi posvěcením a ospravedlněním? Ospravedlnění - zde Bůh jedná jednorázově - jednorázově nás ospravedlňuje. Kdežto posvěcení je celoživotní proces, na kterém jsme zaangažováni - jsme v tom aktivní - Řím 6,19.22 2Kor 7,1-"Když tedy máme tato zaslíbení, milování, očistíme se od každé poskvrny těla i ducha, dokonávající své posvěcení v bázni Boží." 1 Tes 4,3- "Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali smilstva," Svatý znamená oddělený (od zlého k dobrému - Božimu). Proces posvěcení je vlastně proces oddělování (očišťování).

Na jakém základě jsme ospravedlněni? Na základě zásluh Ježíše Krista. Kristus je naše spravedlnost - 1 Kor 1,30-"Vý však jste z něho v Kristu Ježíši, jenž se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením i vykoupením." Stal se za nás hříchem - 2 Kor 5,21-"Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my stali Boží spravedlností v něm." Spravedlnost není ze zákona, jinak by Kristus nadarmo umřel - Ga 2,21"Neodmítám milost Boží, neboť jestliže spravedlnost je ze Zákona, potom Kristus zemřel nadarmo." Jak Bůh vidí lidskou spravedlnost? Jako ohyzdné roucho - Iz 64,6-"Ačkoli jsme jako nečistý my všickni, a jako roucho ohyzdné všechny spravedlnosti naše. Pročež pršíme jako list my všickni, a nepravosti naše jako vítr zachvacují nás." Kristova krev a kříž.

Proč byla potřeba Kristova obět? Protože bez ní jsme odsouzeni k věčné smrti (odloučení od Boha) - Řím 3,23-"Všichni zhřešili a postrádají Boží slávu", Řím 6,23. Kristova obět je dokonalá, pro vždy a platná pro všechny, kdo ji přijmou - Žid 9,11-15. Ve Starém zákoně byly oběti nedokonalé (přikrytí hříchu - nebyla odstraněna moc a příčina hříchu), musely se opakovat a platily jen pro jednotlivce nebo skupiny (protože odplata za hřích je smrt). Jakou má funkci Kristova krev? Očišťuje nás od každého hříchu - 1Jan 1,7-"Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu." Očišťuje nás i od předešlých hříchů - Řím 3,25-"Jeho Bůh ustanovil za prostředek smíření skrze víru v jeho krev, aby ukázal svou spravedlnost ohledem na prominutí prohřešení, jež byla spáchána již dříve." Jsme v ní ospravedlněni - Řím 5,8.9. Krev tekla na usmíření a týká se proto našeho postavení vůči Bohu. Hříchy jsou odpuštěny ne proto, že je Bůh přehlídá, ale proto, že vidí krev. Krev náleží Bohu. Obraz ze Starého zákona - veřeje byly pomazány krví - hod beránka.

Nebyla vidět zevnitř. Krev Boha uspokojuje - musí uspokojit i nás - očistí naše svědomí - Žid 10,19.22.-" *Když tedy, bratři, máme smělou důvěru, že smíme vstoupit do svatyně Ježíšovou krví,.... přistupujeme s opravdovým srdcem v plnosti víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.*" Památka Páně to připomíná. Jak můžeme zakusit moc Kristovy krve ve svých životech? Nejprve musíme přijmout Ježíše jako svého osobního Spasitele, jsme ochotni se proměňovat do Jeho charakteru, kořime se před Ním, podřizujeme se Jeho vůli, chodíme ve světle (před Bohem a před lidmi) vyznáváme hříchy - 1Jan 1,7. Buďme ochotni podívat se svému hříchu až na kořen, činit z něho opravdové pokání, pak získáme pokoj pro svou duši a zakusíme moc Kristovy krve - Žid 12,4-*Ještě jste se až do krve nevzepřeli v boji proti hříchu.*" Srovnej osobu Ježíše Krista s postavami světových náboženství - přečíst knihu "Ježíš Kristus nebo Budha, Mohammed či hinduismus? Náboženství je pokus člověka dostat se k Bohu. Křesťanství a evangelium je skrze Ježíše cesta Boha k člověku. Jedině v křesťanství jsou naplněna proroctví o Ježíši - v náboženstvích nejsou žádná naplněná proroctví. Ježíš Kristus žije, kdežto Budha, Mohammed jsou mrtvi. Ježíš byl bez hříchu, oni ne. Křesťanství - jsme vykoupeni Ježíšem, náboženství - je sebevykoupení (lidská snaha sebe zachránit). Kterou událost v životě Ježíše Krista považuješ za nejdůležitější

8) Křest vodou.

Jaké jsou podmínky pro křest?. Poučení - Mt 28.19 (před křtem, aby pochopili účel a význam křtu, po křtu

- aby se stali silnými a odpovědnými křesťany). Pokání - -Sk 2,37.38 (Musí být první a předcházet křtu. Křest je vnější pečeť vnitřní proměny, která již byla pokáním vypůsobena). Víra - Mk 16,15.16; Sk 8,26-

39 (musím nejprve vyznat víru v Ježíše jako Božího Syna). Dobré svědomí - 1Pt 3,21 (víra vypůsobí vnitřní touhu se líbit se Bohu a ta vypůsobí poslušnost = "mít dobré svědomí"). Tyto podmínky nesplňují nemluvňata! Všechny tyto podmínky jsou důležité! První nemusí být důkladná(poučení), ale ty ostatní musí být! Ve Sk.ap. nebyla velká časová mezera mezi poučením a křtem, t.j. není nutné to zbytečně oddalovat. Jaký je duchovní význam křtu? Smrt a pohřbení pro hřích, starý život pohřben - Ř 6,1-7.11.12.14_máme chodit v novotě života). Smrt vůči hříchům a život pro spravedlnost, vzkříšení k novotě života a ke spravedlnosti - Ř 6,3n Kol 2,12. Jsme s Ním vzkříšení skrze víru v působení Boží moci, abychom chodili s Ním v novotě života. Jsme pokřtěni do Krista (ne do denominace) - Ga 3,27. Máme to vědět - Ř 6,6, uchopit to pro sebe Ř 6,11! Výsledek křtu závisí na osobní víře křtěnce. Chodit v novotě života lze v Boží moci, v moci Ducha sv. - Ř 1,4. Křest je vnější pečeť vnitřního duchovního stavu. (Řec.baptizó - dát něco ponořit). Je křest nutný ke spasení? NENÍ - ale máme být poslušni. Mk 16, 15=>kdo nevěří, nepokřtí se a nedělá spoustu dalších věcí, které Bůh přikázal! Vnější čin křtu sám nevypůsobí vnitřní duchovní stav, ale je pečetí a potvrzením, že tento stav již byl v srdci křtěnce skrze víru vypůsoben! Jaký je rozdíl mezi křtem Janovým a křesťanským křtem? Mt 3,1-8 předobraz křesťanského křtu, krátká a dočasná služba. 1.příprava izraelského národa na příchod Mesiáše. 2.-zajištění přechodu mezi obdobím SZ a evangelia (NZ - vzkříšení Krista), 3.- ukázat obraz budoucího křtu (jak se má dělat),4.-pokání a veřejné vyznání hříchů. Jan Křtitel vyžadoval, aby dokazovali ve svých životech pokání a odpuštění hříchů předtím, než je pokřtil.(Neste ovoce hodné pokání!) Jejich životy se měnily k lepšímu, ale nedosáhli stavu zůstávajícího pokoje a vítězství nad hříchem, kterého je možno dosáhnout jedine skrze evangelium Krista, ale jejich srdce byla připravená přijmout evangelium, až jim bude zvěstováno. Proč se nechal Ježíš pokřtít? Mt 3,15.16 Ježíš neučinil žádný hřích, který by potřeboval vyznat a činit z něj pokání. Byl pokřtěn, aby naplnil všelikou spravedlnost. Dal příklad, vzor a způsob křtu, ve které by chtěl být následován všemi křesťany. Ježíš zemřel za hříchy světa, vzal je na sebe a byl učiněn hříchem. (Důkaz proti křtu nemluvňat - Sk 10 a 16.)

9) Modlitba.

Co je to modlitba? Modlitba je osobní rozhovor křesťana nebo člověka toužícího po Bohu - s Bohem. Vzorem modlitebníka je Pán Ježíš. První zmínka o modlitbě je v 1M 4,26 (Vzývání jména Hospodinova). "*Tehdáž začalo se vzývání jména Hospodinova.*". Modlitba je nedílná součást

našeho duchovního života (jako dýchání). Není to prázdné odříkávání předepsaného textu. Bůh hledí k srdci. Není to kázání nebo exhibice. Žid 4,16-*“Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom přijali milosrdenství a našli milost ku pomoci v pravý čas.”* Jan 16,24. (předkládat své prosby)-*“Až dosud jste o nic nepožádali v mém jménu; žádejte a dostanete, aby vaše radost byla úplná.”* Jaké jsou podmínky pro účinnou modlitbu? S čistým srdcem a rukama - 1 Tim 2,8-*“Chci tedy, aby se muži modlili na každém místě, pozvedajíce svaté ruce bez hněvu a sváru.”* Hřích a nepravost stojí mezi Bohem a lidmi - Iz 59,1-2 - *“Aj, neníť ukrácena ruka Hospodinova, aby nemohla zachovati, aniž jest obtíženo ucho jeho, aby nemohlo slyšeti. Ale nepravosti vaše rozloučily vás s Bohem vašim, a hříchové vaši to způsobili, že skryl tvář před vámi, aby neslyšel.”* Je třeba slyšet a činit Boží vůli Jan 15,7-*“Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-liť v vás, což byste koli chtěli, prostě, a stanete se vám.”* 1Jan 3,22. Máme být v souladu s Boží vůlí - 1Jan 5,14.15 Mat 26,39. Nebýt sobecký - Jak 4,3. Víra - Mar 11,24 Žid 11,6 Jak 5,15. Bez okázalosti - Luk 18,10-14 Mat 6,5.6. Bez marnomluvnosti .Mat 6,7. Ve jménu Krista Jan 14,13 Jan 16,23.26. S pústem - Mat 17,21 Dan 9,3. Vytrvale Luk 18,1-8 Řím 12,12 Kol 4,2. V duchu a v pravdě Jan 4,24 - *“Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modliti.”* Proč modlitba nebývá někdy "vyslyšena"? (Bůh se nezachová podle našich představ). Bůh odpoví ve svém čase (řecky kairos - na rozdíl od chronos - fyzický čas) nebo nám ukáže, proč se to či ono nestalo. Bůh není náš služebník, uznej Jeho svrchovanost. Příčiny nevyslyšené modlitby: Špatné motivy - Jak 4,3-*“Žádáte, a nedostáváte, protože žádáte špatně, abyste to vynaložili na své rozkoše.”* 1Jan 3,21.22. Nedůvěra - Jak 1,6.8. Hřích - Jer 7,16 Jer 11,10.11 Eze 8,18. Není víra - Žid 11,6. Nesoulad s Boží vůlí - 1Jan 5,14.15. Jak často se máme modlit? Bez přestání (modlitební postoj, vztah) - 1Tes 5,17-*“Neustále se modlete.”* Ř 12,12 Ef 6,18 Kol 4,2 Luk 21,36. Tříkrát denně - Dan6,10.13 Žal 55,18. Duch svatý pomáhá při modlitbě - Řím 8,26-*“A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy.”* Ježíš se často modlil celou noc Luk 6,12. Jaké jsou druhy modliteb? Chvála, velebení - Zje 14,7 Luk 17,18 díkyčinění, - 1Tim 2,1 prosby 1Tim 2,1 Mar 11,24 přimluva - 1Tim 2,1 1Jan 5,16 bojovná - Sk.ap. 4,24-30 žehnající 4Moj 6,24-26 Mat 5,44 Luk 6,28 aj. Uveď z Bible příklady modlitby a charakterizuj je. Otče náš - Mat 6 Luk 11. Anna - prosba za syna 1Sam 1,11 Abak 3. Žalmy - chvály a velebení.

10) Jistoty křesťana.

Jistota vyslyšení modliteb Jan 16,24 Mat 7,9-11. Nebeský Otec dává dobré dary. "Nebeský telefon" - Jer 33,3. Jak Bůh odpovídá na naše modlitby?- Ef 3,20. Podmínky vyslyšení modliteb: Jan 15,7 1Jan 5,14.15. Úloha Božího pokoje - Fil 4,6.7. Nedostatek víry může omezit vyslyšení modliteb - Mat 7,8. Jistota vítězství. 1Kor 10,13 1Kor 15,57 2Kor 2,14. Co mohu pro to udělat? - Jak 4,7.8 (vzepřít se zlému). Víra přemáhá svět - 1Jan 5,4.5. Konečné vítězství - Zje 2,17. Jak dosáhnout vítězství? - Když zůstaneme věrni Jan 10,28 Jan 6,39. Vítězství nad pokušením - 2Pet 2,9 2Tes3.3. Jistota odpuštění. Podmínky: Vyznat hříchy 1Jan 1,9. Odpuštění druhým - Ef 4,32 Mat 6,12 (Otče náš) Luk 6,37. Prosba - Sk.ap.8,22. Je to na základě Kristovy krve Ef 1,7. Odpuštění je víc než zapomenutí Žid 10,17 Iza 387,17 Žal 103,12. Boží vlastnost - milosrdnost Žal 86,5. Jistota Božího vedení. Při 20,24 Při 3,5.6 Žal 32,8 Při 4,11 Iza 58,11 Při 8,20 Iza 42,16 Řím 8,14 Ga 5,18...Jistota Boží přítomnosti. Mat 28,20 - není třeba se modlit:"Pane buď s námi."Mt 18,20. Jistota spasení - 1 J5,13.

11) Křesťanský životní styl.

V kázání na hoře Mat 5-7 kap. Pán Ježíš postavil laťku křesťanského života. Gal 5,1 - základní zákon - účel zákona- obecenství s Bohem. Křesťanský životní styl (postoj) je také vyjádřen v Gal 5,22, kde jsou vyjmenována ovoce Ducha svatého - láska, radost, pokoj. Toto by mělo být vidět v našich životech. Nemáme se přizpůsobovat tomuto světu - čili principů (schémátům, postojům) tohoto světa, ale máme se proměňovat obnovou své mysli svého myšlení Řím 12,2. Buďme střídmí v jídle, pití, oblékání... Nemáme o to pečovat Mat 6,25. Střízlivost - naše mysl nemá být ničím opojena, nemáme žít v nereálném světě snů a představ. Buď střízlivý a bdi, neboť náš protivník satan obchází jako lev řvoucí 1 Pet 5,8. Máme být šafáři (hospodáři, správci) nejenom v duchovních věcech, ale i v těch ostatních - viz podobenství o hřivnách (talentech) Mat 25. Naše tělo je chrám

Ducha svatého, proto máme pečovat o svá těla a o své zdraví 1 Kor 3,16. Tělesné cvičení má malý (nikoli žádný) užitek - 1 Tim 4,8. Vše má své hranice a priority - Ježíš má mít 1.místo! Mám pečovat o životní prostředí a chránit je (nepožívat a nekupovat freonové spreje). V jižní části Chile je největší ozónová díra nad pevninou a UF záření je tam 1000x větší než jinde, což způsobuje zdravotní problémy. Nemáme na druhé straně podléhat hysterii hnutí zelených, Greenpeace (velký vliv New age). Bůh je dárce života, proto budeme chránit nenarozený život a nebudeme souhlasit s potraty, není-li ohrožen život matky. Víme, že zákon omezující potraty nezmění lidskou morálku, ale zákony vytváří ovzduší ve společnosti. Ježíš říká "Blahoslavení pokojní protože budou nazváni Božími syny." Ježíš je kníže pokoje. Apoštol Petr říká - Hledej pokoje a stíhej je - 1 Pet 3,11. Pokud je na nás, máme mít pokoj se všemi lidmi - Řím 12,18. Mírová hnutí a iniciativy jsou často zprofanovaná, málo účinná a mají spíše propagační účinek, šířme pokoj kolem sebe! Vztah křesťana k sexu - zachovávejme čistotu. Platí jasné příkazy Bible (desatero - 5M 5;2 Mii20)- nesesmílníš, nezczizoložíš. Smilstvo = předmanželský sexuální styk, czizoložstvo = mimomanželský sex.styk. Žd 13,4. Pohavní styk je i psychická záležitost a doplňuje partnerství - muž a žena jsou jedno tělo ve všech oblastech. Psychologové říkají, že ženu hluboce poznamená na celý život 1.sex.styk. V oblasti sexu musíme být velmi obezřetní, abychom vůči lidem opačného pohlaví ze světa byli naprosto čistí. Nesmí zde být ani náznak flirtu nebo vyzývavosti. O homosexualitě se mluví v Řím 1,24-28. Je to ohavnost před Bohem a hřích. Nám se to zdá jasné, ale na Západě a v USA jsou tendence se dívat na homosexualitu a bisexualitu "liberálnějšíma očima" - je tlak na to oddávat v kostele homosexuální páry. Jedna z funkcí manželství je rodit a vychovávat děti, což homosexuální páry splnit nemohou. Jsou známa svědectví křesťanů, které Bůh vysvobodil z homosexuality. POCTIVOST v práci - Ef 6,5-6. Máme poslouchat své nadřizené s uctívou pokorou a z upřímného srdce. Ne naoko, abychom se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi. Musíme se osvědčit i ve světských záležitostech, pak nám Bůh může svěřit i duchovní službu. Máme být věrní i v nejmenších věcech. - Luk 16,10-12. Na druhé straně je dělník hoden své mzdy - je namístě se ozvat, když pocítujeme určitou diskriminaci. Záleží na tom, aby to bylo v Kristově duchu. Totéž platí i pro školáky a pro studenty. Bůh vám pomůže, ale musíte se naučit to, co je ve vašich silách a možnostech. Vztah ke sportu - je také potřeba tomu dát náležitý řád. Nesmí to být na 1.místě! Rekreační sport je potřeba - lidé se fyzicky osvěží a je to i způsob neformálního kontaktu. Závodní sport se stává velkým problémem, protože zabere hodně času, nehledě na to, že organismus je nepřirozeně přetěžován u vrcholového sportu. Křesťan a kultura. Jsou zde také nebezpečí. Kultura by měla být určitou formou duševního odpočinku, ale aby to nebylo na úkor osobního modlitebního života, četby Bible, obecenství... Důležité je udělat správný výběr - nesytit se brakem, špínou, nečistým sexem a násilím. Politika. je to velice ožehavá otázka a je velmi potřeba hledat moudrost. Tím, že jsme křesťany, máme ať chceme či nechceme i určitý politický a mravní vliv na své okolí. Bylo by dobré, kdyby křesťané zasedali v parlamentech a ve vládách a tam působili jako určitý mravní a společenský katalyzátor. Je potřeba se velmi modlit, jestli je tam moje místo, jestli mě tam Bůh posílá. Člověk je vystaven obrovskému tlaku a kritice a musí být opravdu hluboce zakotven v Kristu, aby obstál vždy s čistým štítem.

12) Základní potřeby pro růst (zrání) křesťana.

Jsou 4 základní potřeby pro růst křesťana - Sk.ap. 2,42. I) SVĚTLO - Žal 119,105 Jan 1,9 "Slovo tvé je světlo pro mou cestu." II)TEPLO - společenství Žid 10,25 - potřebujeme teplo obecenství. III) POTRAVA - Boží slovo, křest vodou, památka Páně - 1Pet 2,2. IV)VZDUCH - dýchání - modlitba, neustále musíš dýchat, z toho analogicky vyplývá důležitost modlitby. Jan 4,34 - říká Ježíš a to platí i pro nás. Jsme tělo Kristovo - Řím 12,4. Není zde místo pro sólování - sólokřesťany. Tvrdí-li někdo, že si vystačí sám, pak je na tom něco nezdravého. Jsou 3 kořeny, které zajišťují stabilitu: (Jiný pohled)

- žít z moci Božího Ducha - Sk.ap.1,8 2Kor 13,4

- chodit ve světle - 1Jan 1,7

- stát na Božím slovu - to je ten pevný základ, i když samozřejmě základem naší víry a našeho života je Pán Ježíš!

13) Obecenství těla Kristova.

Církev je tělo Kristovo 1K 12,27. Kristus je hlava církve Ef5,23.

Je třeba rozlišit církev a Církev. Denominace (církve) X křesťané (Církev-Tělo Kristovo). Proč je tolik denominací a která je nejlepší? Protože není jednota, tolerance, odpuštění, pokora mezi křesťany již od doby první církve. Církev, místní sbor je tělo Kristovo. Proč je nutné být ve společenství? Už slovo tělo ukazuje na určitý celek - patříme k sobě dohromady. Není zde místo pro sólové křesťany. Je nutné být v obecenství a) kvůli růstu -Ef 4,15.16, b) poznávání Božího vedení - rada sourozenců, Boží slovo, užívání duchovních darů (kapitolka poznávání Boží vůle bude samostatnou kapitolou dalšího případného vyučování), c) kvůli službě - vzájemná služba Žd 6,10, d) ochrana před duchovními útoky - stádo pohromadě a pod ochranou pastýře a starších je v bezpečí než osamocená ovečka. Obraz pastýře, který leží a spí ve dveřích ovčince, e) přijímání a dávání lásky - Ga 5,13, f) autorita (šířeji o autoritě se bude hovořit na konci kurzu) - vysvětlení autorit ve sboru, je potřeba mít určitý řád a strukturu obecenství(vedoucí domácí skupinky-starší-kazatel), musí to být samozřejmě v ovzduší lásky a důvěry 1 Tes 5,12.13, Sk 14,23 (ustanovení starších), g) zmocnění Duchem svatým, Duch svatý dává dary jednotlivcům pro službu církvi-charismata jsou pro obecenství (kromě daru jazyka) Sk 13,2.3.

14) Duch Svatý.

Je Duch sv. osoba? Ano, Duch sv. se projevuje jako osobnost. Nese všechny znaky osobnosti-vůle, cit rozum(úvaha). Sk 5,3 Sk 15,28 úvaha, Ř 14,17 Ř 15,30-cit, Sk 6,6 Ř 8,4 Sk 20, 28- vůle. Jaké bylo působení Ducha sv. ve SZ? Duch sv. je od věčnosti, součástí Boží trojice. Ve SZ působil jednorázově. Čteme často:"Duch Boží sestoupil na proroka". Bylo to zmocnění ke zvláštním úkolům. 2M 1,2 1S 16,13 1S 10,10 Ž 51,13-Ducha svého sv. neodnímej ode mne. 1M 1 - Duch Boží se vznášel nad vodami. Boží trojice - 1J 5,7.

Co způsobilo seslání Ducha sv. na zem v době Letnic? Vyvýšení Krista-Sk 2,33. Jeho odchod-J 16,7. Slíbil to-J 15,26. Kristus je oslaven, proto je vylit Duch sv., aby svědčil o tom, co se stalo na nebi o vyvýšení Krista na Boží pravici. Důsledek -začátek křesťanské církve (není hranice mezi pohany a Židy), éra Ducha svatého. Jak je časově ohraničeno působení Ducha sv. na Zemi? Duch sv. připravuje nevěstu (církve) pro ženicha (Krista). Doba milosti skončí, až bude vzat Duch sv.-Zj 22,17. Jaký je úkol Ducha sv.? Obviňuje svět z hříchu-J 16,8. Ze soudu- a ze spravedlnosti, t.j. vede lidi k obrácení, k víře v Krista. Duch sv. uvádí do pravdy-J 16,13. Oslavuje Krista-J 16,14. Vede Boží syny-Ř 8,14. Svědčí o Kristu-J 15,26. Dává dary církvi-1K 12,11. Je Utěšitel, buduje církev, pomáhá na modlitbách Ř 8,26.

Jak je to s modlitbou k Duchu svatému? Přímo to v Bibli není. Např. 2Ko 13,13- účastenství (obecenství) Ducha sv. Z předchozí otázky vyplývá, že se můžeme modlit k Duchu sv., aby nás vedl, otvíral nám Bibli, působil na nevěřící lidi... Pohovoř o vztahu křesťan a Duch svatý. J 14,17- vnější a vnitřní působení. Můžeš být naplněn (pokřtěn) Duchem svatým-Sk 2,4. Zarmucování Ducha svatého-Ef 4,30. Máme prosit o Ducha sv.-Lk 11,13. Neuhašuj Ducha sv.-1 Tes 5,19. Tělo je chrámem Ducha sv.-1K 6,19. Vnější působení Ducha sv. je nutné, jinak by člověk nemohl činit pokání a uvěřit.

15) Křest v Duchu svatém.

Co to je křest v Duchu svatém? Jednorázová zkušenost s Duchem svatým, má vnější a vnitřní stránku. Zjevně sestoupí shůry neviditelná, ale absolutně skutečná přítomnost a moc Ducha svatého, dokud takto přijatý Duch sv. nezačne prýštit ve věřícím a vytékat jako řeka z nejvnitřnější hlubiny jeho bytosti. Je to první mocné setkání s Duchem svatým, hluboká vnitřní zkušenost, vstup do nové dimenze služby. Lze opět zažít naplnění Duchem sv. -Sk 13,52 (Duchem sv. a radostí). Jiný výraz-naplnění Duchem sv., přijetí daru Ducha sv. (Sk 2,38). Najdi všechna místa v NZ (5), která pojednávají o křtu v Duchu sv. a charakterizují je.Sk 2,1-12 -letnice, vylití Ducha svatého, zvuk větru, ohnivé jazyky, cizí jazyky měli evangelizačně-zvěstný charakter. Sk 8,15-18 - vzkládání rukou (v.18 Šimon viděl, že přijali Ducha sv., tzn. musely zde být nějaké zvláštní vnější projevy). Sk 10,44-46 Duch svatý sestoupil bez modlitby a vzkládání rukou, mluvili jazyky, což bylo potvrzení pro Petra, že přijali Ducha svatého. Sk 19,1-7 vzkládání rukou, měli proroctví a jazyky. Ap.Pavel Sk 9,17.18 Sk 22,15-17 není zde zmínka o jazycích nebo jiných projevech. Ap.Pavel psal,

že mluví jazyky víc než všichni (1 Ko 14,18), není ovšem zřejmé, kdy se to stalo, což není důležité. Jaký je účel a význam křtu v Duchu svatém? Zmocnění ke službě, ke svědectví - Sk 1,8 (aktivně), ne ve smyslu 1 Pt 3,15. Duch s. nás vede do Bible a otvírá nám ji - J 14,6. Můžeme být použiti pro užívání duchovních darů (charismat). Není to vyznamenání nebo znak duchovního růstu, je to z milosti zásluha Krista. Nepovyšuj se nad lidi, kteří to neprožili! V 1 Ko 12 ap. Pavel hovoří k lidem pokřtěným v Duchu svatém - v.7. Kdo je způsobilý pro přijetí křtu v Duchu svatém? Každý křesťan, (učedníci v Efezu - Sk 19), který má očištěné srdce - Mt 9,17, má touhu-žízeň J 7,37, tj. prosí o to - Lk 11,13. Věří, protože všechny věci a požehnání od Boha se přijímají vírou (Jak 1- nepochybovat!), dále ten, kdo je poučen a má správný motiv. Jsou nějaké vnější projevy

při křtu v Duchu svatém? Diskutuj o pojmu důkaz (potvrzení) křtu v Duchu svatém. Jsou-objektivní -ohnivé jazyky, zvuk (letnice), cizí jazyky, proroctví a subjektivní - měli radost, že se okolním lidem zdálo, že jsou opilí- Sk 2. Tuto zkušenost NELZE zakládat na emocích! Víra je prvotní. Je to nadpřirozená zkušenost-naplnění, čili by se to mělo nadpřirozeným (neobvyklým) způsobem projevit.

Přítomnost daru Ducha sv.- 1 Ko 12,7, tedy se očekává, kdo prožil křest v Duchu svatém, že bude dříve či později používat nějaký dar Ducha svatého. Není-li tomu tak, pak ostatní spoluvěřící nemohou potvrdit a ani vyvrátit tuto zkušenost. Je-li tomu tak (vnější projev), pak je to pro ostatní potvrzení vnitřní zkušenosti křtu v Duchu svatém přijaté vírou.

16) Ovoce a dary Ducha svatého.

Co je ovoce Ducha Svatého? Jsou to znaky křesťanova charakteru, proměňovaného Duchem svatým. Je to důsledek formování do podoby Krista-znaky nového stvoření v Kristu 2 Ko 5,17. Ovoce roste (Jan 15) a jsme přitom sami zaangażováni, ovoce je produkt nebeské moudrosti - Jak 3,17. Je to Boží vůle-Kol 1,10 Fil 1,11.

Co jsou dary Ducha svatého? Vyjmenuj je. Jsou to mimořádné prostředky poskytované Duchem svatým a po křtu v Duchu svatém by se měly v křesťanovi projevit (1 Ko 12,7). Seznam je v 1 Ko 12,8.10-dar moudrosti, dar víry, uzdravování, divučinění, proroctví, rozlišování duchů, jazyků, výkladu jazyků. Sk 2,17-dar vidění, snu. 1 Ko 14,15 - zpěv v Duchu svatém. Jsme pouze nástroji. Dary "nerostou", pouze se zdokonalujeme v užívání. Jakým způsobem získáváme dary a ovoce Ducha svatého? Veškeré duchovní požehnání

máme v Ježíši-Ef 1,3. Dary Ducha svatého získáváme skrze Krista (Ef 4,8), vírou a nezbytná je zkušenost křtu v Duchu svatém. Dary jsou z milosti a nemáme na nich žádnou zásluhu! 1 Ko 14,13-máš-li dar jazyka, modli se za jeho výklad. 1 Ko 14,31.39 usiluj o dar proroctví. 1 Ko 12,11 je to vůle Ducha svatého a my musíme o to stát a mít správnou motivaci (lásku) a ochotu. Ovoce Ducha svatého-záleží hodně na nás, jestli zraje a je chutné. Ovoce zraje postupně v nás v procesu posvěcení a zůstávání v čistotě. Živiny je Boží slovo, prokazuje se ve zkouškách. Ovoce Ducha sv. v praxi-kázání na hoře (Mt 5-7 kap.). Ř 7,4-jsme pod milostí ne pod zákonem. Jaký je rozdíl mezi ovocem a darem Ducha svatého? Rozdíl je ve způsobu získávání (viz předchozí otázka). Dary jsou hotové, ovoce roste a zraje-jsme v něm zaangażováni. Charakterizuj jednotlivá charismata (dary Ducha sv.), prostuduj knihu "Dary Ducha svatého" od br.R.Ulonska. JAZYKY-Duch svatý dává neznámý jazyk, intelekt není zapojen, užití i v soukromí. Důsledek-rozhojnění modlitebního života, přímluva, sebebudování (1 Ko 14,4), velebení (1 Ko 14,14-17). VÝKLAD JAZYKA-používá se v obecnství, účel jako proroctví 1 Ko 14,3-vzdělává, napomíná, potěšuje.

PROROCTVÍ-přímá inspirace Duchem svatým (účel 1 Ko 14,3). Myšlenky od Ducha svatého se zformují do poselství. Jiné formy-vidění, slyšení hlasu, sny, symbolické jednání (Agabus Sk 21,11). Zneužití vede do závislosti: Nemělo by se používat-obchodní jednání, seznámení lidí(výběr životního partnera), povolávání do služby, vynucování vyznání hříchu, zbraň v osobních sporech, zdroj učení a nahrazení Božího slova. Je třeba každé proroctví zkušovat -> 1 Ko 14,29;1 Tes 5,20. SLOVO MOUDROSTI-náhlá inspirace, jak má člověk v určité situaci jednat-Sk 6,1-7.9.10 Sk 15,6-11 Ef 5,15. Pros za ni- Jak 1,5. Ve SZ Šalomoun (1 Kr 3), Josef 1M 37-47. SLOVO POZNÁNÍ-jsou 2 pojetí: 1)Určitá osobní zjevení (duchovní kořeny problému), 2)Hlubší pochopení významu Bible- místa v Bibli jsou náhle oživena a v určité situaci mají zcela

konkrétní význam (Sk 13). Nenahrazuje to úřad učitele. "Logos" se mění v "réma"- Sk 15,12-21 1 Ko 1,5. DAR VÍRY-není to víra ke spasení. Je to odvážná víra daná Duchem svatým, činící znamení- dějí se zázračné věci. Podporuje víru ostatních sourozenců. Má součinnost s jinými dary (uzdravování, divučinění). Ve SZ-Mojžíš, David. Žd 11! DARY UZDRAVOVÁNÍ-(množné číslo)- cílem evangelia není uzdravení, ale spasení. Jsou 3 druhy: 1-doprovodné znamení při zvěstování evangelia, 2-bez osobní víry uzdraveného Sk 3,1-26 Sk 9,34, 3-osobní víra-Mt 9,22 Mt 8,8-10. DAR DIVUČINĚNÍ-Božské mocné činy, které mají vést k Bohu, budovat církev. Mají doprovázet zvěst slova. Vzkříšení z mrtvých-Lk 7,14 Mt 9,18 Sk 14,3. Ve SZ Mojžíš-2M 14,21 2M 17,6, Jozue-přechod Jordánu, Jericho, Samsonovy skutky. V NZ nasycení zástupů- Mt 14,15. Voda proměněná ve víno-J 2,7. Uschnutí figy-Mt 21,19. ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ-odhalení falešných duchů Sk 13,4-12 (čarodějník Elymas) Sk 16,16-18(věšticí děvče) Sk 8,10 (Šimon).

Rozsuzování-proces:

vnitřní nepokoj (impuls Ducha)-vnitřní zvažování a dotazování- obdržení Boží jistoty skrze Ducha-odhalení a rozlišení falešného ducha. Tento dar je potřeba, když nestačí "běžné" prostředky (Bible, měřítko milosti (zákonictví), budu je to církev?)-Žd 5,14.

Co je důležitější - ovoce nebo dary Ducha svatého? Obojí je důležité! Jaké jsou dary bez ovoce?- 1 Ko 13! Jaké je ovoce bez daru? Neúčinné a neroste. Musí zde být rovnováha. Podmínky pro nesení ovoce. Kontakt s živou vodou (Božím slovem Ž 1,3). Duchovní vnímavost-Mt 13,23. Smrt starého života J 12,24. Šlechtění, prořezávání- J 15,2. Zůstávání v Kristu J 15,5.

17) Posvěcení.

Co je posvěcení? Posvěcení je proces vedoucí ke svatosti, bez níž žádný neuzří Pána. Jsme na tom osobně zapojeni, záleží na každém z nás 2 Ko 7,1 1 Tes 4,3. Svatost=oddělení pro Boha-je to proces oddělování se pro Boha a oddělování se od světa, jeho žádostí...Ř 12,1.2 1J 1,7-očišťování od hříchu(krev Kristova). Co je cílem posvěcení? Cílem posvěcení je svatost (Žd 12,14 1 Pt1,13-16 příprava na setkání s Ježíšem) a dokonalost (2Tim 3,17 Fil 3,12 Ef 4,13). Posvěcení je celoživotní proces, ve kterém bychom měli stále setrvávat.

Jaké faktory působí při posvěcení? Boží slovo-J 17,17 1Tim 4,5. Oltář-Mt 23,19, Ř 12,1.2 =naše vydání se Bohu. Kristus-Žd 2,11. Vůle Boží-Žd 10,10. Krev Kristova-Žd 13,12. Duch svatý-1Pt 1,2. Konat to v Boží bázi-2 Ko7,1. Najdi v Bibli další místa pojednávající o posvěcení. Použij konkordance-např.2Tes 2,13 Ř 6,19.22 1Pt 3,15..

Co je překážkou posvěcení? Není styk s Božím slovem-1Tim 4,5. Nemáme Boží bázeň-2Ko 7,1. Zůstáváme v hříchu. Nechodíme ve světle-J 1 aj. Další viz otázka o faktorech posvěcení.

18) Duchovní autorita.

Co je to (duchovní) autorita? Znamená to mít vymezenou pravomoc a odpovědnost i delegovanou (tj.přenesenou) za jednotlivce nebo skupinu lidí.

Co to znamená stát v autoritě? Znamená to nést tuto odpovědnost a vykonávat pravomoc v ovzduší důvěry a lásky. Např. muž jako hlava rodiny, starší nebo vedoucí skupinky ve sboru. Co to znamená být pod autoritou? Je to podle Božího řádu. Znamená to respektovat a podřizovat se autoritě nade mnou postavené-1 Pt5,5. Bůh ctí autority a jedná s námi skrze ně. Možná, že existuje lepší řešení nebo rozhodnutí než to, které jsme přijali skrze naši autoritu, ale Bůh nám požehná právě tímto rozhodnutím. Jaká jsou nebezpečí pro autoritu? Když není vytvořen vztah vzájemné důvěry, je na jedné straně sklon k autoritářství a až k diktátu a na druhé straně sklon k nepoddanosti. Pozor na manipulaci nebo ducha manipulace. Manipulovat znamená někoho **ovládat**, nedávat mu žádnou svobodu, může to být až démonickým způsobem-je to čarodějnictví. Některé matky takto opravdu manipulují se svými dětmi. Je vlastně loutkou v mých rukou. (Viz pohádky čarovný nápoj, prsten, uhrnutí...). Ale může to být zvláštní a rafinovaný druh vzpoury proti autoritě. Když říkáme třeba i v nadsázce "ty se mnou manipuluješ". Vede to člověka stojícího v autoritě k ochromení, protože dostane zákonitě strach, aby někoho nemanipuloval.